

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Annæ Christi Servatoris Nostri Aviae Maternæ

Cuperus, Laurentius

Antverpiae, 1591

An Mariæ, Iosephi coniugis, parentes incogniti? Caput primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45194

*An Maria, Iosephi coniugis, parentes
incogniti?*

Caput primum.

Vamplurimum sanè derogauerit nobilitati Saluatoris nostri Iesu, si tanquam terræ filius quispiam obscurus habeatur, & nesciatur illa cuius fuerit filia, & hic quo patre satus & procreatus. Id ergo primum expediam; tenet enim quosdam adeo insanabile contradicendi cacoëthes, vt sicubi aliquos cauillos nancisci possint, protinus ab omnibus receptam tamen longissimoque tempore confirmatam sententiam orthodoxam audeant impugnare. Obiiciunt nobis Chrystostomum vbi dicit: Iosephi generatio ostenditur, Virgo autem quæ eius mater est non ostenditur, ex quibus parentibus, auis, proauisque nascatur. Hæc ille. Ex quibus verbis historiam de S. Anna vt fabulam exhibilant, quia Chrystostomus suis temporibus nomen aui & auiaë Christi incognitum fuisse scribat. Et mirum quam exultent victoriamque

*Obiecto.
Homilia
i. operib.
imperf.*

*Caesili
amatio.*

*Contra
Faustum
libr. 23.
cap. 9.*

canāt isti: Nostris, inquit, temporibus subito
increuit superstitio vt maluerint supersticiosi
dicere: Ora pro me Anna cum filia, quā dice-
re Christe exaudi nos: Aras, templa, sacerdotia,
festa, fraternitates Annæ aucta videmus hoc se-
culo, quæ nobis pueris ignota erant. Talia ex
hoc futilissimo argumento impij colligunt
ecclesiæ sanctæ catholicæ Romanæ hostes, qui-
bus respondendum est libri illius autorem, quis
quis ille fuerit (nā Chrysostomi non esse satis
inter doctos constat) non negare quin alicundē
ostēdi possit, quibus auis proauisq; maternis vir-
go Deipara sit nata, sed ex illo Matthæi loco euā-
gelij (de quo homilia eius est) certum non esse:
quod verum est, sed multa sunt quæ in hoc euā-
gelij loco non sunt expressa quæ tamen firmi-
ter Ecclesia credit. Quinimō ex euāgelio sancti
Lucæ auos & proauos Christi postea fauore Nu-
minis docebinus ostendi posse. Et quanquā ex
euangelij non omnia quæ de parentibus Ma-
riæ & Iosephi coniugis eius Ecclesia tenet cog-
nosci possent, attamen ea partim ex euangelio,
partim ex sanctis Ecclesiæ Patribus, Ignatio, Hie-
ronymo, Cyrillo Alexandrino, Ioanne Damas-
ceno, feruentissimis Mariæ cultoribus, & eiusdē
contra varios hostes hæreticos (Heluidium, Ne-
storium, & cæteros) propugnatoribus ostendi
possunt, quos omnes suo loco producam. Sed
quoniam beati quoque Augustini verba nobis
opponere possent, ea adducam, & sunt hæc:
Quod

Quod, inquit, Maria patrem habuerit ex tribu
 Leui sacerdotem quendam nomine Ioachim,
 quia canonicum non est, non me constringit.
 Et iterum eodem capite; Si mater illius Ioachim,
 quem patrem Mariæ Faustus commemorat, de
 tribu Iuda & genere Dauid nupsit in tribu Le-
 ui, non immerito & Ioachim & Maria, & Ma-
 riæ filius, etiam sic ex femine Dauid veraciter
 perhibetur: hoc ergo vel tale aliquid potius cre-
 derem, si illius apocryphæ scripturæ, vbi Io-
 achim pater Mariæ legitur, autoritate detinerer,
 quam mentiri Euangelium. Ex quibus B. Au-
 gustini verbis historiam de S. Anna & Ioachim
 non esse canonicam, sed apocrypham colligi
 posset, ideoque nec pro vera indubitataque reci-
 piendam, verum pro conficta fabella in medio
 relinquendam, ac adiaphoram indifferentemq;
 (sive credas sive non credas) relinquendam. Re-
 spondendum est hanc non fuisse mentem Diui
 Augustini. Apocrypha enim bifariam intel-
 liguntur: Priore modo apocrypha habentur ea
 scripta quæ tametsi vera & certa sunt, & ab Ec-
 clesia tacito consensu recepta, ideo tamen apo-
 crypha appellantur, quia eorum scriptor vel
 author ignoratur. Posteriore modo, illa nomi-
 nantur apocrypha, vt scribit Ioannes Driedo, de
 Dogmatibus Ecclesiasticis, & post hunc Sixtus
 Senensis in Bibliotheca sancta, quæ absconditæ,
 ignotæ & incertæ sunt autoritatis, quia ecclesia
 stici patres diffinire ausi non fuere, vtrum
 C 5 essent

*Impugna-
tio alia.*

Solutio.

Li. I. ca. 4.

essent à scriptoribus suis ignotis etiam illis à Spiritu sancto afflatis conscripta, & propterea noluerunt ea, vel ad confirmationem dogmatis Christianæ fidei, proferri, vel ad plebis edificationem publicè in ecclesia legi, aut in templis pronuciari, sed priuatim & domi tantum, quales sunt tertius & quartus Esdræ libri, appendix item in Esther, atque his affines scripturæ. Solet etiam in Decretis Pontificum apocryphi nomen ad interdicta & damnata prorsus hæreticorum scripta interdum referri. Hæc Senensis. Quanquã igitur B. Augustinus contra Faustum, disputans nominet apocryphum illud scriptum in quo Ioachim legitur pater Mariæ & Anna esse eiusdem mater, non idcirco hoc facit, vt interdictam, damnatam aut falsam esse hanc historiam assumet, sed vt ostendat primũ huius scripti autorem apocryphum id est ignotum fuisse primitiue patribus Ecclesiæ, tametsi ipsam historiam crediderint esse veram, saltem hac in parte qua narratur Mariæ Virginis patrem esse Ioachim, & coniugem eius Annam Mariæ matrem esse. Epiphanius enim contra Antimarianos scribens, Ioseph Mariam nouerat, inquit, formatione mulierem & fœminã natura ex matre Anna, & ex patre Ioachim, & cognatam Elizabeth ex familia David; non nouerat autem quod tali gloria honorandus esset aliquis in terra, maxime mulier aliqua. Neq; Diuus Augustinus hanc reiecit aut vilipendit historiam

*Libr. 3.
Tom. 2.*

historiam B. Annae, sed quia Faustus iste haereticus Manichaeus, Iudeorum perfidiam propugnans Catholicis obiiciebat Mariam de tribu & sanguine Regis David non esse, in qua nec patrem nec matrem vnquam esset consequuta, eò quod pater Virginis Ioachim de stirpe Sacerdotali, seu de tribu Leui scribitur fuisse: ea propter si alterutrum, inquit Augustinus, scriptum esset reiiciendum, potius hoc reiicerem, quam crederem mentiri Euangelium, quod aperte docet Christum ex David semine latum esse. Eò collimabat Augustinus, vt Mariam & eius filiũ de regia simul & sacerdotali stirpe natos assereret. Quapropter in Opere de consensu Euangelistarum; Mariam ait, de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare vtique non debemus: cuius foeminae quando nec Sacerdotale genus tacetur insinuante Luca, quòd cognata eius esset Elisabeth, quũ dicit de filiabus Aarõ, firmissimè tenendum est, carnem Christi ex vtroque genere propagatam, & regũ scilicet & sacerdotum, in quibus personis (Sacerdotibus nempe & regibus) apud illum populũ Hæbreorum etiam mystica vnctio figurabatur, id est, Chrisma, vnde Christi nomen elucet. Hac Augustinus. Sanè si quis diligenter obseruet, videbit in diuina scriptura coniunctionem matrimonij inter tribum Pontificiam & Regiam aliquoties accidisse: Aaron siquidem de tribu Leui accepit vxorem Elisabeth, filiam Aminadab de tribu

*Libr. 2.**Cap. 2.**Luca 1.**Exod. 6.**2. Paral.**22.*

*De ortho
doxa s.
de lib. 4.
cap 15.*

tribu Iuda sororem Naasson. Et iterum Iosabet
filia Iorā regis Iuda nupsit Joiadæ pōtifici de tri
bu Leui. Rectē igitur Epiphanius Ioachim ex
tribu regia seu ex domo Iuda duxisse Annam ē
tribu Leui scribit. Confirmat eandem senten
tiam Ioannes Damascenus hisce verbis: Ex serie
Natā filij Dauid, Leui genuit Melchi & Panter.
Pāter genuit Barpāter. Barpāter genuit Ioachim
Ioachim genuit S. Mariā. Ex serie autē Salomo
nis filij Dauid, Matthā duxit vxorē ex qua genuit
Iacob. Mortuo enim Matthā, Melchi qui erat ex
tribu Natā, filius Leui frater verò Pāteris sump
sit sibi vxorē viduā Matthā, matrē Iacob & Eli:
Iacob quidē ex tribu Salomonis, Eli verò ex tri
bu Natā. Defuncto autē Eli ex tribu Natā sine li
beris, accepit Iacob frater eius vxorē & suscitauit
semē fratri suo & genuit Ioseph virū Marię. Hęc
Damascenus, qui quanquā in explicatione modi
quo descēderit Ioseph ex familia Dauid, nō om
nino cōuenit cū Eusebio Cæsareæ Episcopo, &
Iulio Africano, atq; Ambrosio Episcopo Medio
lanēsi, vt infrā ostēdā, attamē in hoc consentiūt
omnes Ioachim & Annā de regia & sacerdotā
li prosapia natos, parētes esse Marię virginis ma
tris, atque huius coniugem esse Ioseph. Quibus
& irrefragabilis fidei autorem Diuum adiungo
Hieronymum scribentem in hæc verba: Igitur
beata & gloriosa semp̄rque Virgo de stirpe
Regia & familia Dauid oriunda, in ciuitate Na
zaret nata, Hierosolymis in templo Domini
enutrita

enutrita fuit. Pater eius Ioachim, mater verò Anna dicebatur. Domus paterna est ex Galilæa & ciuitate Nazareth. Maternum autem genus ex Bethlehem erat. Vita eorum recta & simplex apud Dominum, apud homines irreprehensibilis & pia. Hæc ille. Quanquam Erasmus Roterdamus nulla producta causa hanc non esse diui Hieronymi epistolam censet. Sixtus autem Senensis de eadem epistola sub litera M. ita scribens, Matthæus Euangelista fingitur, inquit, esse autor duorum librorum, quorum alter De ortu siue stirpe Mariæ, alter De infantia Salvatoris inscribitur, qui Valentinorum & Gnosticorum commenta sunt. His libris inepti quidam auctoritatem asserere cupientes, Præfationes addiderunt sub nomine Chromatij & Heliodori Episcoporum ad Hieronymum, & Hieronymi ad ipsos confictas, quæ vtrunque Opus testarentur a Hieronymo in gratiam eorundem Episcoporum ex Hæbraico Matthæi volumine translatum, & ab hæreticorum falsationibus expurgatum. Sed cum in his libris eadem nunc extent aniles fabulæ, quas Irenæus in primo aduersus Valentinorum hæreses, & Epiphanius primo Panarij, sectione tertia, ex iiscem voluminibus refellunt, palam apparet impostorū deceptio. Gelasius Dist. 15. inter libros ab Ecclesia damnatos vtrunque abiicit. Hæc Senensis. Equidem inuenio Epiphanium contra Valentinus, qui & Gnostici appellantur, Irenæi locum perlongum descrip-

*Censura
eiusdem.
epist. præ-
fixa.
Bibliotheca
lib. 2.*

*Libr. 1.
tom. 2.
Hæresi 31*

*Libr. 1.
Tom. 2.
Heres. 26*

*Libr. 1.
Cap. 17.*

Ioan. 7.

descripsisse, sed nihil omnino, in epistola de natiuitate Mariæ beato Hieronymo attributa, cōperitur, quod in suis libris Irenæus & Epiphanius refellunt: nam sic Epiphanius: Stirpem, inquit, Mariæ, librum quendam esse dicunt, in quo horrenda quædam ac perniciofa exprimentes referunt: exempli causa Zachariam patrem Ioannis Baptistæ, quum suffitum faceret, vidisse à dextris altaris hominem quendam stantem asini formam habentem, & quia visionem eloqui vellet ac dicere: Væ vobis quem adoratis: oris obstructionem pertulisse, sed reddita ei loquela euulgasse visionem, & propterea occisum à populo, cautumque esse vt Sacerdos quando templum Domini ingressurus esset tintinnabula ad fimbriam gestaret pendētia, ne ex improviso deum asinum videret. Quod impiū commentum istic refutat Epiphanius. Irenæus verò reprehendit & aliud Gnosticorum impudens figmentum, scilicet quod Christus puer didicerit literas, & iussisse ei magistrum diceret A. ac Christum respondisse A. iterumque dixisse magistrum diceret B, sed Christum respondisse, dic mihi quid sit A, & ego dicam tibi quid sit B. Hæc Irenæus. Verum quum ex Euangelio clarum sit Christum non didicisse literas, sicut & perspicuum est non Zachariam, sed Aarō gestauisse tintinnabula, intelligimus abunde hæc esse portentosa Gnosticorum hereticorum commenta. Sed quid hæc ad epistolam illā siue verò
sue.

siue falsò D. Hieronymo inscriptam, vbi aniles
 fabulæ nec istæ nec similes extant? quæ quia nil
 nisi rerum gestarum notitiam continet, neque
 secretioris aliquid vel occultioris intelligentiæ,
 quam Gnostici docebant, habet: propterea sal-
 uo semper S. Romanæ Ecclesiæ iudicio, nullum
 labefactandæ fidei catholice in ea periculū est.
 Et nihil in sequenti Opusculo ex ipsa citabimus
 epistola quod nō alijs quoque ecclesiæ patribus
 cōprobabimus. Hoc tantūmodo nunc positū sit
 beatissimæ virginis matris Mariæ parentes inco-
 gnitos non esse, præsertim quādo iā S. Romana
 ecclesia Dormitionem S. Annæ matris eiusdem
 virginis ad septimum Calendas Augusti in Ro-
 manum Calendarium, seu nouum Martyrolo-
 gium inscripserit, sicut & ad decimū quartum
 Calendas Apriles, festum sancti Ioseph sponsi
 gloriosæ eiusdem Virginis, & postridie festum
 sancti Ioachim patris eiusdem Virgunculæ Ma-
 riæ constituit, iussu Gregorij xij. Pontificis
 Romani nuper editum. Græci quoque Concep-
 tionem B. Annæ, qua Mariam eandem conce-
 pit nono die Decembris in suum Calendarium
 siue Menologium retulerunt. Vide Bibliothe-
 cam sacram Margarini Parisiensis in octo to-
 mos distinctam. Dormitionem quoque Beatæ
 Annæ 26. Iulij etiam Græci sicut nos Latini co-
 limus. Quin & Iustinianum Imperatorem D.
 Annæ decoram & augustam ædem sacram con-
 struxisse Constantinopoli, in vrbis regione se-
 cunda

Libr. I. de
adificijs
Iustina.

cunda sub annum Domini CCCCC XXXV.
autor est Procopius Cefariensis. Sed quomodo
ex his parentibus Ioachim & Anna sit genita
hæc Virgo, quoniam paulo post aptior narran-
di locus erit, nunc quam antiquo itemmate Vir-
go & eius coniunx Ioseph illustres sunt aperiã.

*Quam gloriosa stirpe Ioseph & Maria
clareant.*

CAPVT II.

QVAM sanguine longo horum coniugũ
gentilitia claritas exorta sit, vt infallibi-
liter ostendam, eorundem ex D. Luca
Euangelographo proferam genus, sed alio quã
apud nos est ordine, nimirum inuerso: vt ab A-
dam & Deo altissimo, in quem ipse desinit inci-
piamus. Sicut enim Adam fuit Dei filius forma-
tione de limo terræ, ita & Iesus Messias est na-
tura Dei filius, qui tamen, vt ex Deo diuinitatẽ,
sic quoque ab Adam, id est, ab Homine humani-
tatem in vna persona possidet perfectus Deus,
perfectus homo, equalis Patri secundum diuini-
tatem, minor Patre secundum humanitatem:
qui licet Deus sit & Homo, non duo tamen sed
vnus est, qui proprio nomine Hebraico IESVS,
Græco Soter, Latino Saluator vocatur: cogno-
mine autem Hebraicẽ Messias, Græcẽ Christus,
Latinẽ appellatur Vnctus. Idem hic est admira-
bile